

ROLUL FITOTERAPIEI ÎN MANAGEMENTUL DIABETULUI ZAHARAT

Cornel Scurtu, Ion Marciuc, Corina Scutari
Catedra de farmacologie și farmacie clinică
USMF „Nicolae Testemițanu”, Republica Moldova

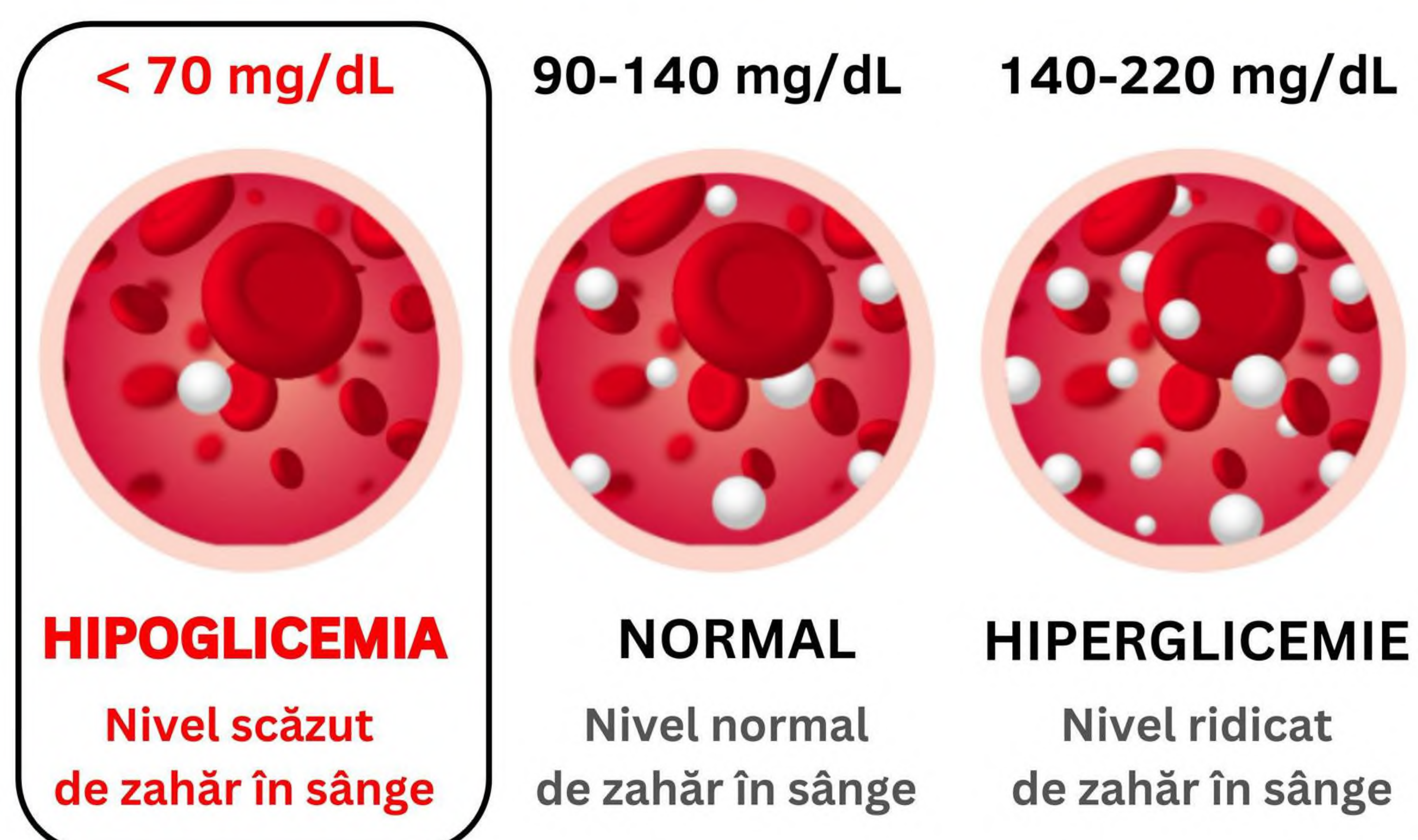


Autor corespondent: scurtu.cornel@gmail.com

INTRODUCERE ȘI OBIECTIVE

Diabetul zaharat a fost recunoscut ca una dintre cele mai importante probleme de sănătate publică la nivel global, fiind caracterizat printr-o incidență și mortalitate crescute. Deși tratamentele convenționale antidiabetice au fost utilizate pe scară largă și s-au dovedit eficiente, ele au fost însoțite frecvent de reacții adverse. În acest context, plantele medicinale au fost propuse ca surse alternative de agenți hipoglicemianți, iar potențialul lor a fost evidențiat prin studii preclinice și clinice.

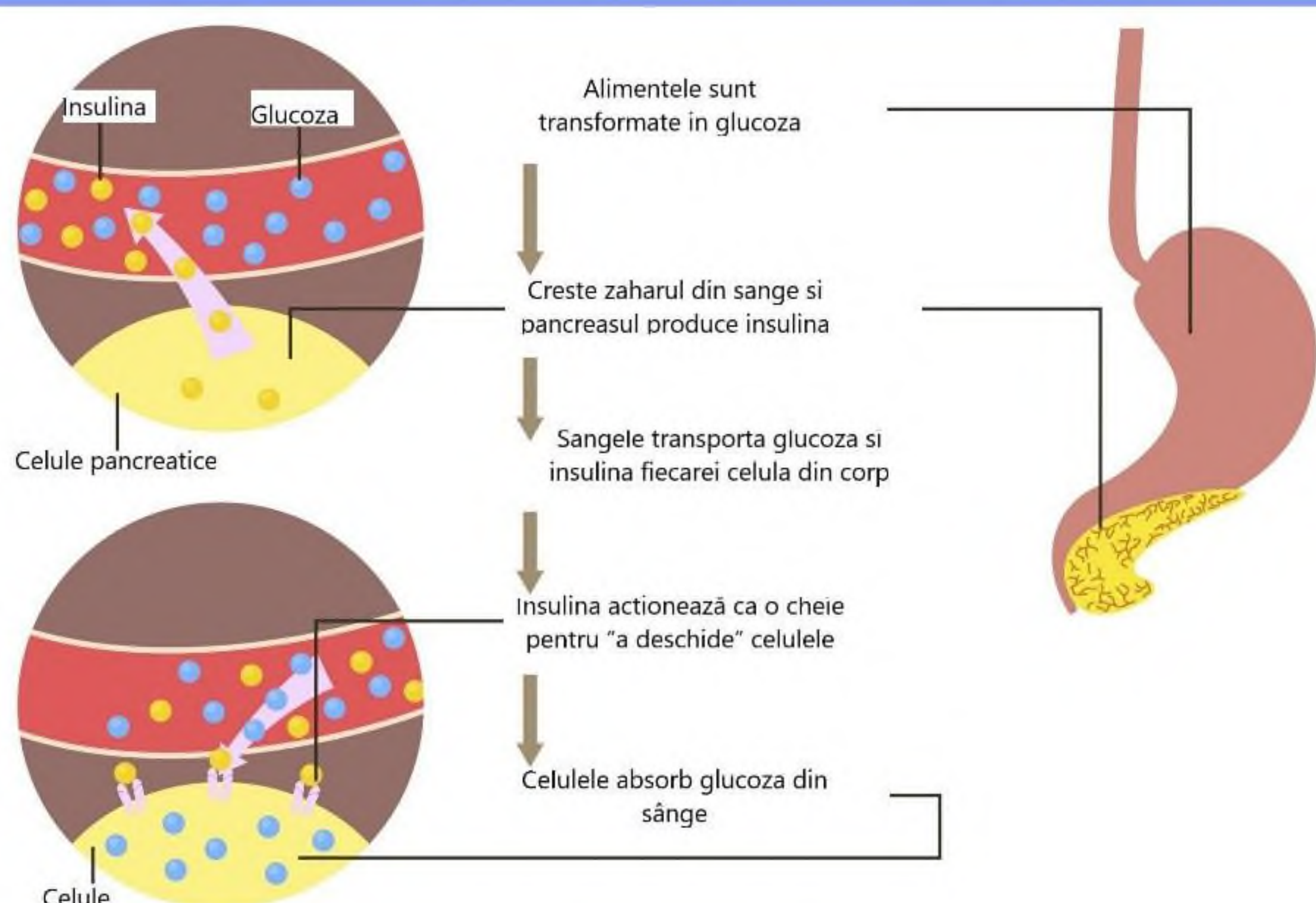
NIVELUL ZAHĂRULUI DIN SÂNGE



MATERIAL ȘI METODĂ

A fost efectuată o revizuire sistematică a literaturii științifice, utilizând termenii „diabet și plante medicinale”. În urma căutării, au fost identificate 133 de articole, dintre care doar 20% au fost asociate cu utilizarea plantelor medicinale, ceea ce a indicat o explorare limitată a acestui domeniu în contextul diabetului.

Modul în care corpul controlează nivelul glicemiei



REZULTATE

Deși numeroase produse pe bază de plante au fost introduse pe piață pentru tratamentul diabetului, doar o mică parte dintre acestea au fost evaluate științific în mod riguros. Specii precum *Trigonella foenum-graecum*, *Allium sativum*, *Caesalpinia bonduc* și *Ferula assafoetida* au fost utilizate în terapiile tradiționale, iar efectele lor hipoglicemiantă au fost atribuite compușilor activi precum flavonoidele, fenolii, terpenoidele și cumarinele. Reducerea nivelului de glucoză din sânge a fost demonstrată în mod repetat în cadrul studiilor experimentale. De asemenea, anumite medicamente de origine naturală, precum picnogenolul, acarboza, miglitolul și vogliboza au fost deja comercializate și utilizate în practica clinică. Din cele 51 de studii clinice analizate, cele mai frecvent investigate specii au fost *Curcuma longa*, *Glycine max*, *Zingiber officinale*, *Punica granatum*, *Aloe vera* și *Momordica charantia*. Efectele lor hipoglicemiantă au fost atribuite ameliorării rezistenței la insulină, reducerii glicemiei à jeun și scăderii hemoglobinei glicozilate. Aceste mecanisme au fost considerate relevante în susținerea utilizării plantelor medicinale ca adjuvante în terapia diabetului.



CONCLUZII

Medicamentele pe bază de plante au fost asociate cu un profil redus de efecte adverse, aspect care a atras interesul cercetătorilor în dezvoltarea de noi molecule terapeutice. S-a considerat că explorarea continuă a compușilor vegetali este justificată, iar implicarea farmaciștilor clinicieni în cercetarea acestora a fost încurajată prin evidențierea rolului potențial al plantelor în terapia diabetului.

